

Virzās uz kompromisa variantu

Okupācijas muzeja rekonstrukcijā varētu vairāk saglabāt vēsturisko apdari

Atis Rozentāls

PIEDĀVĀJOT nedaudz mainītus Okupācijas muzeja pārbūves variantus, kuros vairāk saglabāts ēkas vēsturiskais veidols, projekta atbildīgā arhitekta Ija Rudzīte Rīgas arhitekta kolēģijas locekļiem tomēr neslēpa, ka autori joprojām par labāku uzskata sākotnējo Gunāra Birkerta piedāvāto variantu. Tomēr lielai daļai arhitekta kolēģijas locekļu, Rīgas pilsētas arhitektu Gvido Princis ieskaitot, šķita, ka trešais variants, kurā vēsturiskais apjoms saglabāts visvairāk, ir pieņemamākais.

I. Rudzīte atzina, ka arhitekti ņēmuši vērā ieteikumus, kas izskanējuši 14. decembrī notikušajā publiskajā diskusijā par ēkas rekonstrukciju. Atbilstīgi vienojušies ar biedrību *Apeiron*s par vides pieejamības risinājumiem, tiesa gan, kolēģijas sanāksmes gaitā tika aizrādīts, ka ārtelpā no Latviešu strēlnieku laukuma puses pieejamības problēmas joprojām pastāv. 14. decembra diskusijā visas puses vienojušās, ka jā saglabā muzeja vēsturiskais apjoms – gan plašības ziņā, gan apdarē, atstājot pašreizējo vara plāksņu

▲ RĪGAS pilsētas arhitekts Gvido Princis organizēja jau atkārtotu Okupācijas muzeja rekonstrukcijas projekta apspriešanu un atzinīgi vērtēja progresu jautājuma risināšanā.

FOTO - LETA

apšuvumu. Tomēr bija arī arhitekti, kas norādīja, ka, piebūves apjomam samazinoties, vairs nav tik uztverama Gunāra Birkerta iecere ēkas tēlā uzsvērt tumšās pagātnes un gaišās nākotnes kontrastu. Arhitekts Jānis Dripe pat norādīja, ka fasādes kompozīcija tagad vairs nevar tikt uzskatīta par tīru autordarbu: «Autori ir bijuši godprātīgi. Pamatidejas autors ir ļāvis izdarīt korekcijas, kaut ne visas

viņu apmierina.» J. Dripe, kurš pats kādreiz bija pilsētas arhitekts, vairākas reizes uzsvēra kolēģijas atbildību, lemjot par projekta risinājuma atbalstīšanu. Viņš izteicās, ka projektu vēlreiz vērtēs arī Rīgas vēsturiskā centra padomē.

Rīgas Tehniskās universitātes profesors Jānis Krastiņš uzslavēja pēdējā laikā notikušo diskusiju procesu, kas esot «simpātisks, konstruktīvs un

«Pamatidejas autors ir ļāvis izdarīt korekcijas, kaut ne visas viņu apmierina.» Jānis Dripe

ves pilnveidošanu, uzskata arhitekts.

Rīgas pilsētas arhitekta kolēģijai atzinums par muzeja rekonstrukcijas projektu Rīgas pilsētas būvvaldei bija jāsniedz līdz 15. janvārim, bet būvvaldei savs galīgais lēmums par būvatļaujas izsniegšanu jāpieņem līdz 25. janvārim. Būvvaldes pārstāvis Viesturs Brūzis gan atzina, ka juridiskie jautājumi pašlaik vēl nav pilnībā sakārtoti un vērtēšanai iesniegts ir pirmais, kritizētais variants, nevis kāds jaunāks.

Arhitekti detalizēti sprieda par vairākiem diskutabliem projekta risinājumiem, taču iezīmējās arī vēlme nākotnē redzēt visa Latviešu strēlnieku laukuma attīstības vīziju. Tāpat atkal var aktualizēties jautājums par laukumā paredzēto komunisma upuru piemīņas vietu, par kuras risinājumu konkurss notika jau 2007. gadā, toreiz uzvarot arhitektes Ilzes Miķelsones, komponista, sonologa Volde-māra Johansona un mākslinieka Kristapa Ģeļza metam *Vēstures taktila*. J. Krastiņš pauda viedokli, ka metā piedāvātā sarkanā siena šajā vietā neesot pieņemama. ●

cilvēcisks». Viņaprāt, ir svarīgi, lai jau vēsturiski vecpilsētā neiederīgā ēka nebūtu vēl neiederīgāka, kāds bijis Gunāra Birkerta sākotnējais variants. Tajā ēka esot uzlūkota kā pašvērtība neatkarīgi no tā, kur atrodas. «Nevienam arhitektam nav dotas tiesības uzspiest sabiedrībai savas iedomas. Pirmajā variantā autora ideja konceptuāli ignorē pilsētvidi,» teica J. Krastiņš. Jau nāvais risinājums savukārt neizslēdz tālāku Vecrīgas apbū-